

ΑΘΗΝΑ, 18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2011

**ΤΑΞΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΕΛΠΕ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΠΕΠ-ΕΚΟ**

Προς τους εργαζόμενους του κλάδου

Κλιμάκωση του αγώνα τώρα! Και στη σωστή κατεύθυνση!

Χαιρετίζουμε όλους τους συναδέλφους, και ιδιαίτερα τους νέους, που συμμετείχαν με **μεγάλη αποφασιστικότητα** στις απεργιακές κινητοποιήσεις που πραγματοποιήθηκαν στον Όμιλο ΕΛΠΕ. Χαιρετίζουμε επίσης τους εργαζόμενους στις εργολαβίες των «νέων έργων» και τα ταξικά σωματεία των Οικοδόμων και των Μεταλλεργατών για την έμπρακτη συμπαράσταση τους στην απεργία.

Τα συνεχή αντεργατικά μέτρα της κυβέρνησης έχουν αποθρασύνει την εργοδοσία. Σέρνει τα Σωματεία στα **δικαστήρια**, αμφισβητώντας ακόμη και το δικαίωμα της απεργίας για θέματα υγιεινής και ασφάλειας! Πίσω από τα ψεύτικα χαμόγελα των δημοσίων σχέσεων, «προωθεί» με απερίγραπτο μίσος κατά συρροή **συκοφαντικά δημοσιεύματα** εναντίον των εργαζομένων στις εταιρείες του Ομίλου. Προσπαθεί με αυτό τον τρόπο να αφαιρέσει από το συνδικαλιστικό κίνημα κάθε ηθικό έρεισμα, να το αποξενώσει από την υπόλοιπη εργατική τάξη της χώρας.

Στόχος της εταιρείας είναι να τσακίσει όσο μπορεί τις αμοιβές των χαμηλόμισθων στον Όμιλο, εξαγοράζοντας με bonus εκείνους που πραγματικά παίρνουν προκλητικές αμοιβές: τα στελέχη της. Για να μεταφέρει περισσότερα κέρδη στους μετόχους, η εργοδοσία επιδιώκει μειώσεις μισθών-παροχών, σύνδεση των μισθών με την κερδοφορία της επιχείρησης, αύξηση ωρών εργασίας και άλλα. **Στο πίσω μέρος του μυαλού τους είναι η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων** και η «ατομική διαπραγμάτευση» με τον εργοδότη (σύμφωνα με την κατεύθυνση που έχει δοθεί ήδη από την Ευρωπαϊκή Ένωση).

Τα προβλήματα των εργαζομένων σχετίζονται με τη συνολική πολιτική και οικονομική κατάσταση. Πρόκειται για συνολική επίθεση που υλοποιείται σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης με στόχο τη διασφάλιση της κερδοφορίας των επιχειρήσεων σε συνθήκες κρίσης, και εις βάρος των εργαζομένων. Για αυτό **ο αγώνας των εργαζομένων πρέπει να έχει στο στόχαστρο του την πολιτική κυβέρνηση-ΑΝΤ-ΕΕ**. Οι εργαζόμενοι στα ΕΛΠΕ είναι θύματα αυτής της πολιτικής μέσα και έξω από την εταιρεία (ποια οικογένεια έχει μείνει ανέπαφη από τους φόρους, την ανεργία, τις συνθήκες στον τομέα της υγείας και της κοινωνικής ασφάλισης;).

Σε αντίθεση με όλα αυτά, οι συνδικαλιστικές ηγεσίες στο χώρο αποφάσισαν απεργία με **«συντεχνιακά» αιτήματα και «ελεγχόμενες εκρήξεις»** (όπως ... κράξιμο μεμονωμένων διευθυντών). Με αυτό τον τρόπο εκτονώνονται οι αγωνιστικές διαθέσεις των συναδέλφων και τελικά ξεφουσκώνει η αγανάκτηση μακριά από το υπόλοιπο εργατικό κίνημα. Όσο η πάλη δεν αποκτά πολιτικά χαρακτηριστικά, και μένει σε συντεχνιακά αιτήματα, ο αγώνας γίνεται ακίνδυνος, κλεισμένος στον δήθεν ασφαλή

μικρόκοσμο. Ένα τέτοιο κίνημα, ειδικά στην εποχή μας, δεν μπορεί να φέρει νικηφόρο αποτέλεσμα.

Ακριβώς τη στιγμή κορύφωσης της απεργίας (όταν είχαν μπει στη μάχη όλα τα Σωματεία του κλάδου), η Διοίκηση της Ομοσπονδίας παρασκηνιακά και χωρίς να ληφθεί υπόψη η θέληση των εργαζομένων, αποφάσισε την αναστολή των απεργιακών κινητοποιήσεων! Και αυτό έγινε **χωρίς καμία υποχώρηση από την πλευρά της εργοδοσίας**, η οποία συνέχισε τον δικαστικό αγώνα ενάντια στην απεργία, ανατρέποντας την πρωτόδικη απόφαση και βγάζοντας την τελικά παράνομη στο εφετείο. Ως πρόφαση για την αναστολή των κινητοποιήσεων χρησιμοποιήθηκε μια γενικόλογη ανακοίνωση της εταιρείας, που απλά καλούσε σε διάλογο! Εκείνη τη στιγμή απαιτούνταν όξυνση και όχι αναδίπλωση.

Οι διαβεβαιώσεις του προεδρείου του ΠΣΕΕΠ και της Ομοσπονδίας στη συγκέντρωση της 12/4/2011, πως δεν πρόκειται να αρθεί η απεργία αν δεν υπάρχει λύση και οι διαπραγματεύσεις «θα μας βρουν απεργούς», αποδείχτηκαν λόγια του αέρα. Ξέρουμε πλέον από την εμπειρία και άλλων κλάδων, ότι επικοινωνιακά πυροτεχνήματα του τύπου «θα ματώσουμε», χρησιμοποιούνται όταν κάποιος σκοπεύουν να περάσουν την κυβερνητική και εργοδοτική πολιτική από την πίσω πόρτα.

Συνάδελφοι,

Ήρθε ο καιρός να ξαναθυμηθούμε πως οι Συλλογικές Συμβάσεις και το σύνολο των κατακτήσεων της εργατικής τάξης υπήρξαν αποτέλεσμα σκληρότατων και μακρόχρονων ταξικών αγώνων. Οι ταξικές δυνάμεις στο κλάδο δεν πρόκειται να εγκαταλείψουμε τον αγώνα, σε οποιαδήποτε καμπή του, όσες νομοθετικές αλυσίδες και να μας περάσουν, όσα πισώπλατα μαχαιρώματα και αν δοθούν από ανθρώπους της εργοδοσίας μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Το διεκδικητικό μας πλαίσιο θα διαμορφώνεται βάσει των σύγχρονων αναγκών της εργαζόμενης οικογένειας και δεν θα σέρνεται πίσω από τη δίψα των εργοδοτών για περισσότερα κέρδη. Μέχρι την τελική νίκη.

Απευθύνουμε κάλεσμα σε όλους τους συναδέλφους για:

1. **Γενικές Συνελεύσεις** σε όλους τους χώρους δουλειάς, ώστε οι ίδιοι οι εργαζόμενοι να καθορίσουν το μέλλον των κινητοποιήσεων
2. **Διεκδίκηση των Επιχειρησιακών Συμβάσεων** σε όλες τις εταιρείες του Ομίλου ΕΛΠΕ, με πραγματικά αιτήματα, όχι στη λογική του «ποιο πόδι μας θα κόψουμε»
3. Πρόγραμμα **κλιμακούμενων κινητοποιήσεων με συντονισμό** όλων των εμπλεκόμενων Σωματείων
4. **Κοινό πλαίσιο δράσης και αιτήματα** με τα Σωματεία των εργαζομένων στις εργολαβίες των νέων έργων
5. Αγώνα για να γίνει η Ενέργεια κοινωνικό αγαθό. Φθηνά καύσιμα για τους εργαζόμενους. **Ο στρατηγικός για τη χώρα Τομέας Ενέργειας, λαϊκή παρουσία.**

Στη φωτογραφία, ένα μικρό κομμάτι της απεργιακής συγκέντρωσης στα Κεντρικά Γραφεία των ΕΛΠΕ, 12/4/2011